

A Magyar Köztársaság nevében!

A Pécsi Ítéltábla Pécsett, a 2009. évi október hó 30. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság a halált okozó testi sértés büntette és más bűncselekmények miatt **I.rendű vádlottás társa** ellen indult büntetőügyben a Somogy Megyei Bíróság B.527/2008/13. számú ítéletének I.rendű vádlottra vonatkozó részét az alábbiak szerint változtatja meg:

- a vádlott terhére megállapított legsúlyosabb bűncselekmény minősítése helyesen a Btk.170.§ (1) bekezdésében meghatározott és az (5) bekezdés II. fordulata szerint minősülő testi sértés büntette;
- a próbára bocsátás megszüntetésével érintett bűncselekmények minősítése a Btk.316.§ (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés I. fordulata szerint minősülő társtettesként elkövetett lopás vétsége, a Btk.276.§-ában meghatározott magánokirat-hamisítás vétsége és 2 rb. a Btk.274.§ (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott közokirat-hamisítás büntette;
- a vádlott részére kiadni rendelt bűnjel (1 pár Puma edzőcipő) lefoglalását megszünteti.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A kiszabott szabadságvesztés tartamába beszámítja az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt is.

Kötelezi a vádlottat, hogy fizesse meg az államnak a másodfokú eljárásban felmerült 3.000 (háromezer) forint bűnügyi költséget.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész az I.rendű vádlotterhére súlyosbításért, hosszabb tartamú fő- és mellékbüntetés kiszabása érdekében, míg I.rendű vádlott és védője enyhítés végett jelentett be fellebbezést.

A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség átiratában és a nyilvános ülésen jelen lévő képviselője útján az ügyészi fellebbezést fenntartotta.

I.rendű vádlott és védője is változatlan tartalommal terjesztette elő jogorvoslati kérelmét a nyilvános ülésen.

A másodfokú bíróság a jogorvoslattal megtámadott határozatot a Be.348.§ (1) bekezdése értelmében - a Be.349.§ (1) bekezdésében írt korlátok között - a megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül.

Ennek során az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást az iratok tartalma alapján - figyelemmel a Be.352.§ (1) bekezdésének a) pontjára - az alábbiak szerint egészítette ki, illetve helyesbítette:

Az I.rendű vádlottvéreben a 2008. május 28-án 21 órakor vett vérminta alapján 0,65 ezrelék, 21 óra 35 perckor vett vérminta alapján 0,55 ezrelék volt az alkohol-koncentráció. Az első vérminta etilalkohol tartalmából a cselekmény elkövetési idejére visszaszámolva véreben 1,40-2,20 ezrelékig terjedő volt az alkohol-koncentráció, amely enyhe-közepes fokú alkoholos befolyásoltságot eredményezett.

(I.rendű vádlott vérvételi jegyzőkönyve a nyomozati iratok 345. és 347. oldalain, valamint dr.szakértő1 igazságügyi orvosszakértő véleménye a nyomozati iratok 324. oldalán.)

A sértett véreben a 2008. május 29-én 0 óra 20 perckor történt vérvételkor 2,29 ezrelék volt az alkohol-koncentráció, amely közepes fokú alkoholos befolyásoltságnak felelt meg. A cselekmény időpontjában fennállott véralkohol-koncentráció értéke visszaszámolással nem volt meghatározható, mivel a cselekmény és a vérvétel időtartama között 5 óránál hosszabb idő telt el.

*(A **sértett** vérvételi jegyzőkönyve a nyomozati iratok 246. oldalán és orvosszakértői vélemény a nyomozati iratok 247. oldalán.)*

Az I.rendű vádlotta cselekmények elkövetésekor egy fehér Puma edzőcipőt viselt.
(Lefoglalás elrendeléséről szóló határozat a nyomozati iratok 97. oldalán.)

Mellőzte a másodfokú bíróság az ítéleti tényállás 5. oldalának 3. bekezdésében írt megállapítást, amelyet a jogi indokolás részének tekintett.

Az ekként kiegészített, illetve helyesbített tényállás most már mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében felsorolt megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól.

Az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok betartásával folytatta le a bizonyítási eljárást, melynek során felderítette és megvizsgálta azokat a bizonyítékokat, amelyek a tényállás megfelelő felderítéséhez szükségesek voltak. A bizonyítékokat a logika szabályainak megfelelően értékelve adott számot ténymegállapításairól, többek között arról, hogy miért I.rendű vádlottnak az egyéb bizonyítékokkal, tanúvallomásokkal, illetve orvosszakértői véleménynel megerősített beismerő vallomását fogadta el.

Az elsőfokú bíróság az azonos tartalmú bizonyítékok - **tanú1**, **tanú2** szemtanúk, továbbá az eseményekről közvetetten tudomást szerző **tanú3**, valamint **tanú4** tanúk egymással egybehangzó előadása - alapján megalapozott tényállást állapított meg, melyet a jogorvoslatok sem támadtak.

Az ekként kiegészített, illetve helyesbített tényállás a Be.352.§ (2) bekezdése alapján irányadó volt a fellebbezési eljárásban is.

A tényállásból az elsőfokú bíróság helyesen következtetett az I.rendű vádlott büntetőjogi felelősségére.

A terhére megállapított cselekmények közül a testi sértést megvalósító bűncselekmény minősítése azonban nem mindenben felelt meg az anyagi büntető jogszabályoknak.

A Btk.2.§-ára figyelemmel a cselekményt az elkövetés idején hatályban lévő büntető törvénykönyv szerint kell elbírálni. Az elbíráláskor hatályban lévő törvény alkalmazására csak akkor van lehetőség, ha az új törvény enyhébb rendelkezéseket tartalmaz vagy aszerint a cselekmény már nem bűncselekmény. Az eljárás tárgyát képező bűncselekmények esetében - miután az elkövetés, illetve elbírálás idején hatályos törvény súlyában nem különbözött - az elkövetéskor hatályos szabályokat kellett irányadónak elfogadni. Tévedett tehát az elsőfokú bíróság, amikor - a 2009. február 1-jén hatályba lépett 2008. évi LXXIX. törvény rendelkezését szem előtt tartva - a Btk.170.§ (6) bekezdése szerint minősülő bűncselekményben állapította meg I.rendű vádlottbűnösségét. Ez a bűncselekmény az elkövetéskor hatályos törvény szerint helyesen a Btk.170.§ (5) bekezdésének II. fordulatában szerepelt, ezért a másodfokú bíróság a cselekmény minősítését ennek megfelelően helyesbítette.

Az elsőfokú bíróság elmulasztotta a testi épséget sértő bűncselekmény esetében a bűnösség formájának meghatározását, emiatt ítéletének jogi indokolása ezzel kiegészítésre szorult.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint kellő körültekintés és figyelem esetén elvárható lett volna a vádlottól annak előrelátása, hogy az irányadó tényállás szerinti bántalmazás következtében a sértett olyan belső sérüléseket szenved, amelyek végső soron halálához vezetnek (Btk.14.§ II./ fordulata).

A minősítéssel összefüggésben még azt szükséges hangsúlyozni, hogy miután az I.rendű vádlott terhére megállapított testi sértés anyagi halmazatban állt a köznyugalom elleni bűncselekménnyel: a garázdaság szubszidiárius jellege sem volt akadálya a két bűncselekmény bűnhalmazatban való megállapításának.

Kiegészítést igényelt az elsőfokú ítélet annyiban is, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének mind rendelkező részében, mind indokolásában elmulasztotta feltüntetni a próbára bocsátás megszüntetésével érintett bűncselekmények pontos, Btk. szerinti minősítését, amelyet ezért a másodfokú bíróság pótol.

A büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket az elsőfokú bíróság nagyobb részt helyesen tárta fel.

A másodfokú bíróság további enyhítő körülményként értékelte, hogy I.rendű vádlott cselekményeinek elkövetésekor fiatal felnőtt korú volt, illetve a próbára bocsátással érintett bűncselekményeket fiatalokként követte el. Ugyancsak javára kellett értékelni, hogy a legsúlyosabb bűncselekmény halálos eredménye tekintetében a gondatlanság enyhébb foka - hanyagság - volt megállapítható.

Az elsőfokú bíróság tévesen határozta meg a halmazat folytán, a Btk.85.§ (3) bekezdése alapján irányadó büntetési tételkeretet (elsőfokú ítélet 10. oldal 4. bekezdésében), amely helyesen - a próbára bocsátás megszüntetésével érintett bűncselekményekre is figyelemmel - kettő évtől tizenkét évig terjedő szabadságvesztés. A kettőt meghaladó halmazatra és az egyes bűncselekmények büntetési tételének felső határára figyelemmel ugyanis a legsúlyosabb bűncselekmény büntetési tételének felső határa a felével emelkedik.

Az elsőfokú bíróság az egyebekben helyesen feltárt bűnösségi körülményekhez igazodó fő- és mellékbüntetést szabott ki I.rendű vádlottal szemben. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a Btk.37.§-ában megfogalmazott büntetési célok eléréséhez szükséges, de egyúttal elegendő büntetésnek sem súlyosbítása, sem enyhítése nem indokolt.

Észlelte a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú bíróság nem határozott a vádlott részére kiadni rendelt bűnjel lefoglalásának megszüntetéséről, ezért azt a Be.155.§ (1) bekezdése értelmében pótolta.

Mindezeket figyelembe véve a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a fentiek szerint a Be.372.§ (1) bekezdése alapján megváltoztatta, egyéb törvényes rendelkezéseit a Be.371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A Btk.99.§ (1) bekezdése alapján rendelkezett az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról.

A Be.381.§ (1) bekezdése alapján köteles az I.rendű vádlotta másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség viselésére.

P é c s, 2009. október 30.

Dr.Krémer László s.k. a tanács elnöke, Dr.Halász Etelka s.k. előadó bíró, Dr.Tóth Sándor s.k. bíró

A Somogy Megyei Bíróság B.527/2008/13. számú ítélete a Pécsi Ítéltábla Bf.II.94/2009/7. számú ítélete folytán - az abban írt változtatásokkal - I.rendű vádlott vonatkozásában a 2009. évi október hó 30. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

.Krémer László s.k.
a tanács elnöke